GILBERTUS PORRETANUS. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. IOHANNES DAMASCENUS
13. bis 14. Jh. Seite 33r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26409
Copyright: Admont, Benediktinerstift

a carne: l' carna' suggerit. Cū g̃ obedientie
iniuriē nēpsit. ⁊ iniuria ꝛsilii ꝛcupiuit' me
ruit in has oēs necēcitatis angustias icēdē. ut
ipotēs eēt' abstinē a peccō. ipotēs eēt' sug
gestioī resistē. ipotēs eēt' penā p peccō uita
re. Pena siq̄dē p peccō uitare ñ potuit' si
cut tp̄alē' ita ⁊ eternā. Meruit ⁊ eternā uita
q; iniuriē ultionē. Si ⁊ noluit penā uitare
tp̄alē cū potuit' meruit utq; tp̄alē pu
nitī. Q' g̃ noluit obedientiā custodire. p
quā i eternū uiuēt' icidit i obedientie ma
lū' q̄ i eternū moriat'. Sic ⁊ obedientie
uita debet' eterna' ita i obedientie mors de
bet' eterna. Hoc siq̄dē mortis l' pene eterne
debitū' reat' ipe appellat'. cui' eq̄dē uiciō'
tenet' ē cū peccauit. Ecce alia seruit' peccī'
subiectio uidelicet reat' hac seruitute'
⁊ se ⁊ rerū postitate p̄mi obligauē penē'
p carnal' ministerū ꝛcupiscentie. hac pec
catōe ⁊ peccī ministra carne' in posteros
a parentib; transeunte. P hūc ⁊ reatū' ñ i
ogē dr. genī hūanū hostis subiectū ēē. qñq
dē el actū ē suggestioē' ut oīs peccōr debi
tor eterne idignatōis gñet' ⁊ q̄a dyabolus
suplicia q̄ p̄mi miuit. ⁊ ipe parit' hoī ⁊
ministrat quē sedūcit. In hūs aū seruitutis necēcitatib; . quarū una dicta ē peccī.
alia pene. tta hostis' illa notanda ē q̄ dr
peccī seruit' peccandi. s. necēcitas. hec enī
potī pena ē ongnal' de p̄uaricatōe ade
subsecuta. Meruit ⁊ H' ⁊ sibi ⁊ postis.
qd q̄ p̄us quā peccauit. potens fuit ab oī
peccō abstinē' hausto peccī corico' ipotēs
ē effect' ab oī abstinē peccō. Hec siq̄dē
fragilitas atq; infirmitas. peccīm appella
t'. ⁊ ē p̄mi pena peccī. pena utq;' qua na
tura' corrupta ē potestas. Q' q̄dē fragi
litas ꝛsuetudīē mcaū appellat'. q̄ semel
mcata nata hūana' sēp ē uitiosa. Hoc
mcio. ⁊ nūquā caret' q̄ cūq; p ministrā
tp̄agat' ꝛcupiscentiā. De h' utq; dr: nemo
sine peccō ē. De hac cūqua peccō p stupe' oīa
fomitant' peccī. i. ⁊ mala uoluntas. ⁊ malū
op̄. ⁊ mal' usus. ⁊ prauata ipenitētie. Q' h;
oīb;' tp̄ illa p̄mā cum originalē malor'
dr ho subiect' ēē. Q' minuitū dicendi tōe. ser
uit' illa dilatata ē' qua dr ēē seruī peccī ho.
Iuē' ql' cū peccandi grad' ille p̄que nate
hūāe obligat potestate' q̄ p̄uo peccandi u
su. ñ potī ho prauē ꝛsuetudinis delectatō
nē' ñ seq̄. Cui' minuitū prauē ꝛsuetudinis.
cū fuit supba delectatio' facile in ipen
tentie foueā illabit' supb'. Hec ⁊ cū p̄ua
ꝛsuetudine. supba peccandi. id efficit'
ñ necēcitas malū qd i ea stinet'. minime
seruat'. Ho potī ⁊ ñ peccare' q̄ prauē ꝛsue
tudinis seq̄tē delectatīnē. Q uā q̄dē ipotē
tiā ignorat' q̄ minime cauit l' q̄ut ab
ea libari. Cū g̃ ⁊ reat' ⁊ mcaū ⁊ uoluntas
⁊ act' ⁊ prauā ꝛsuetudo ⁊ ipenitētia peccī
nōie censeant' dr mors ꝛ. gēs hūanū. a
peccī seruitute libare. i. a reatu. ñ q̄ eterne
pene fuit debitor. p p̄me gnātōis ongnē'
iā ñ sic debitor' p sēde grām regenātōis.
Q' q̄dē libātio. q̄ busdā rōib; iustice' intel
ligi potē. Hostis nāq; gēs hūāi. ā gl'or p
nat' felicitate' mātē q̄dē supba. q̄ fuit
h' ifelicitatis cā'. eādē existēte cā iuidie'
felicitati hōīū iuidit. Simul nāq; suit'
supba atq; iuidia. Cū g̃ iuidia sit ali
eui boni odiū' cep̄ dyabol' hōis ñ amare
felicitatē. cep̄ pīo eādē ifelicitatē ma
chinari. Inpulit utq; hoīem' i supbie
laqū existimās' ut q̄ sibi fuit deponit' sue
cā' eadē q̄q; eēt efficax hōis felicitati' ipe
immutatōis rō. Hoīem g̃ tbent' i supbie
malū' ñ supbiā intendebat. s; potī illā
q̄ secuta fuit ex supbia' separationē eterna.
q̄ ē mors eterna. Cū g̃ utrūq; uoluerit' i.
⁊ peccare hoīem. ⁊ p peccīm. ap̄in i eternū
a do separe' altrū tp̄ se' i. penā peccī' al
terū tp̄ aliud. i. peccīm' optauit tp̄ penā